

БРЪЗКО РАЗГЛЕЗЕНЪ

Бати Гого често чешеше Бръзка по главата и казваше:

— Тука, тука ще му израстнатъ рогчета.

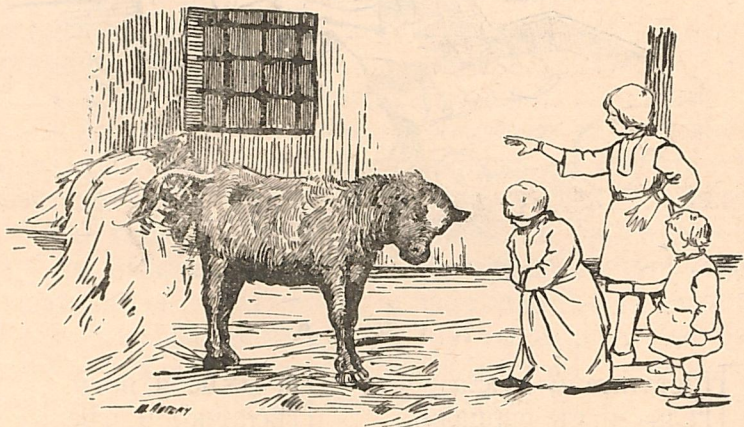
Щомъ почваше да го чеше тамъ, биволчето нако-
корчваше опашка, запъваше преднитъ си крака и се
приготвяше да се бори. Батъ Гого натискаше, Бръзко
натискаше, и ние изпопадахме отъ смѣхъ.

Така биволчето се научи да се бори съ всѣкиго,
който почваше да го чеше по челото.

— Много го разгалихте, много го разглезихте! —
мъмръше ни понѣкога татко. Така ще го научите да
боде, та не можете се отърва после отъ него.

Когато Бръзко прояде, надпреварвахме се да го
хранимъ. Ту трички, ту ярма, ту овесъ, ту ечемикъ,
ту пѣкъ меко, зелено сѣно. Хранѣхме го, и когато му
се не ядѣше. А то бързо растѣше и заякваше. И
ние все си играехме съ него.

Еднажъ бати Гого каза:

— Азъ научихъ Бръзко да се бори и боде, но
днесъ ще го отуча.

— Какъ, — запитахме ние.

— Елате да видите! — И той ни поведе къмъ
мазето.

Вжтре бѣше затворено биволчето самò. Бати Гого
се заметна съ голѣма, черна дреха. Наведе се и